

שמשון אברהם עמיצור

שמשון אברהם עמיצור נולד בשנת 1921 בעיר העתיקה בירושלים והחל ללמוד בירושלים בתלמוד תורה. לאחר מכן עבר לתל-אביב ולמד שם בבית-הספר "תחמוני" ובבית-הספר התיכון למסחר "גאולה".

הוא החל את לימודיו באוניברסיטה העברית בירושלים, אך עם פרוץ מלחמת העולם השנייה התגייס לצבא הבריטי ואחר-כך לבריגדה היהודית. בתום המלחמה חידש את לימודיו באוניברסיטה העברית וסיים את לימודי התואר השני במתמטיקה. בזמן מלחמת השחרור השתתף בהגנה על הר הצופים ולאחריה צורף לחיל המדע. בשנת 1950 קיבל תואר דוקטור מן האוניברסיטה העברית בירושלים.

שמשון עמיצור היה ממייסדי המכון למתמטיקה באוניברסיטה העברית וממייסדי המחקר בתחום האלגברה, ותרם רבות למעמדה הנכבד של ישראל בתחום זה בעולם. בשנות השישים היה שותף לעיצוב תכנית הלימודים במתמטיקה בבתי-הספר העל-יסודיים. הוא עמד בראש המרכז להוראת המדעים באוניברסיטה העברית בירושלים. פרופ' עמיצור פיתח את "קוהומולוגיית עמיצור". בשנת 1972 פתר את אחת הבעיות המפורסמות באלגבראות עם חילוק. על חלקו ב"משפט עמיצור-לויצקי" הוענק לו בשנת 1953 פרס ישראל. בשנת 1969 הוענק לו פרס רוטשילד. בשנת 1990 הוענק לו תואר דוקטור לשם כבוד מטעם אוניברסיטת בן-גוריון בנגב.

שמשון עמיצור היה חבר כבוד של החברה המתמטית הלונדונית, ופרופ-אורה במכון ללימודים מתקדמים בפרינסטון, באוניברסיטת שיקגו ובאוניברסיטת ייל. הוא היה עורך ראשי של כתב-העת הישראלי למתמטיקה וחבר מערכות של כתבי-עת ועיתונים בינלאומיים באלגברה.

בשנת 1989 יצא לגמלאות, אך המשיך בעבודתו במחקר ובהוראה.

בן 73 היה במוותו.

הלך לעולמו ביום כ"ט באבול תשנ"ד (5.9.1994).

יהי זכרו ברוך!